

[Aase Olesen]

en blok eller hvert enkelt land ønsker uden videre at blive medlem af EF, så ville vi lyve. Jeg tror heller ikke, vi skal bilde vores egen befolkning det ind. Det, man ønsker, er og bliver at få del i eller være en del af det indre marked, og man ønsker at deltage i forhandlinger, der så vidt muligt kan føres parallelt med de forhandlinger, der kommer til at foregå i EF.

Vi må ikke nære urealistiske forventninger om, at et stort marked på 300 mio. mennesker vil vente på at få 18 mio. med. Jeg tror, det er meget mere realistisk at sige, at vi som bindeled eller formidlere må holde os i meget tæt kontakt med de nordiske lande og dermed så vidt muligt gøre udviklingen og forhandlingerne parallelle.

Den danske regering bør ikke sky nogen som helst anstrengelse for at fremme disse forhandlinger. Det siger jeg ikke bare – eller slet ikke måske – for de nordiske landes skyld, men da først og fremmest for vores egen skyld. Hvis der skabes nye barrierer i det indre marked mellem Danmark og resten af Norden, er tabet størst for Danmark, og det er derfor, vi efter min mening har en helt egoistisk interesse i at formidle denne kontakt og sikre de parallelle forhandlinger.

Men det er samtidig vigtigt at sige til de øvrige nordiske folk, at man får altså ikke nogen adgangsbillet her i verden, som er gratis, og man må slække på sine krav og sine forestillinger, hvis man vil med på nogenlunde lige vilkår.

Jeg er altså helt uenig med hr. Preben Møller Hansen, når han siger, at man i Nordisk Råd kun skal behandle nordiske emner. Ja, jeg er måske enig, hvis man med nordiske emner også mener: Hvad truer det nordiske samarbejde? Og det er i allerhøjeste grad et nordisk emne at interessere sig for, om man kan risikere, at der bliver større afstand mellem de øvrige nordiske lande og Danmark.

I Mittengruppen, som er den næststørste partigruppe i Nordisk Råd, ligger der et forslag om en fællesnordisk studie angående Europasamarbejdet, og det er fremsat af politikere fra fire lande, heriblandt en hel del af dem, som er absolut modstandere af, at man kunne forestille sig, at deres land skulle være medlem af EF. Hensigten med en sådan studie skal være i fællesskab at analysere de nordiske forudsætninger for at gå ind i et udvidet europæisk integra-

tions samarbejde. Vi siger i Mittengruppen, at vi alle har meget at tjene på en afvikling af unødige handelshindringer i det europæiske samarbejde og i det hele taget i at hindre det europæiske samarbejde.

De resultater, som allerede er opnået i det nordiske samarbejde, er vidtrækkende, og de kan være en spydspids, når det f. eks. gælder samarbejde i miljøspørgsmål, arbejdsmarkeds-spørgsmål og sociale spørgsmål.

Jeg tror, det er vigtigt at gøre sig klart, hvad den egentlige forskel mellem nordisk samarbejde og EF-samarbejde er: I Norden samarbejder vi ved at anerkende hinandens forskelle. I EF forsøger man at harmonisere eller lovgive sig ud af forskelle. Jeg er helt overbevist om, at hvis den nordiske opfattelse af, hvad samarbejde mellem lande er, kan brede sig bare en lille smule i europæisk sammenhæng, så vil det være af stor værdi.

Jeg er i øvrigt enig med samarbejdsministeren, når han understreger, at vi skal lægge vægten i det nordiske samarbejde på de synlige aktiviteter og især fremhæve aktiviteter for børn og unge. Flere har allerede nævnt ungdomsrejsekortet, Nordturistkortet og Nordjob. Jeg skal ikke gøre så meget ud af det, da det allerede har været nævnt, blot tilslutte mig det, der er sagt. Specielt om Nordjob synes jeg, vi må sige til regeringen, at det er flovt, at det nu kun er Danmark, der har nogle meget skrappe skatteregler for de unge mennesker, som gerne vil tage et sommerjob i et andet nordisk land. Det kan vi ikke være bekendt. Når de kan finde ud af det i andre lande, må man også kunne finde ud af det i det danske Skatteministerium.

Jeg tror, det er vigtigt at arbejde for, at det bliver så nemt som muligt med folkehøjskoleophold i hinandens lande, at udbygge venskabsbysamarbejdet og også, som hr. Sønderby nævnte, udbygge en fælles turistpolitik. Jeg vil for min del sige, at den rækker langt, langt videre end bare det at bevilge et eller andet antal millioner, for at man skal prøve at gøre et salg fremstød – sådan tror jeg det blev sagt – for Norden som turistland. Jeg tror, at vi burde formulere en egentlig fællesnordisk turistpolitik og ud fra den prøve at se i øjnene, at turismen bliver det største erhverv inden for kort tid.

Jeg er enig i, som ministeren siger i sin redegørelse, at man ikke kan sætte lighedstegn mellem ambitionsniveauet for det nordiske samar-